कामः सम्बद्धन्यः" "यः सर्वत्तः सर्वतित्" "एतस्य वा अत्ररख प्रधासने गार्ग ! स्त्रर्थाचन्द्रमसौ धतौ तिवत 'रुळेव-ञ्चातीयका 'भार। 'विकरणला हेति चेत्तदुत्तम्' स्रा' सा-देतत् विकरणां परां देवतां यास्ति यास्त्रम् 'खचच्कमत्रो-त्रमनागननः रे द्रखे बञ्जातीयकम् । कर्णमा सर्वयक्तियुक्तापि सतो कार्याय प्रभवेत् ? देवादयोहि चेतनाः सर्वयक्तियुक्ता व्यपि सन्त व्याध्यातिमकार्याकरणसम्पद्धा एव तस्त तस्त का-यर्राय प्रभवनो विज्ञायन । कयञ्च 'नेति नेतीति' प्रति-षिड्ड चर्ळविश्रेषाया देवतायाः सर्ज्ञेशक्तियोगः समावेदिति ? चेतु यदत्र वक्तव्यं तत् प्ररसादेवीकां, सुत्यवगास्त्रमेवेद-मतिगन्धीरं परं बच्चा न तकीवगाइत्रम् न च वर्धकस्य सा-मर्थे हर तथान्यसापि सामर्थेन भवितव्यमिति निय-मोडस्तीति । प्रतिषिद्धसर्व्य दिश्रेषस्यापि अञ्चर्षः सर्व-शक्तियोगः समावतीत्ये तदम्पविद्याकत्तिवद्भपभेदोपन्यास-नोक्तमेव । तथा च पास्तम् 'खपाणिपादोजवनोयहीता पम्य स्वचन् च म्हणोत्यकर्तः "दत्यकरणसापि ब्रह्मणः चन्न-सांसंधायोग' दर्शयति'भा । "न प्रयोजनवत्त्वात्" स्त । "अन्यया प्रनदेतनकर कल जगत चार्विपति, न खलु चेत-नः परमातादं जगदिम्बं विर्चयित्मईति कुतः ? प्रयो-जनवस्वात् प्रवत्तीनास् । चेतनी हि जोके वृद्धपूर्व्वकारी-प्रकाः प्रवर्त्त मानी न मन्दीपक्रमाभिपतावतु प्रवित्तमात्म-प्रयोजनान्ययोगिनीगारभयाणोहष्टः किसत गुरुतरसंरन्धा-म भवति च लोकप्रसिद्ध्यनुवादिनी श्रुतिः "न वा अरे सर्वे या कामाय सर्वे प्रियम्भवस्थात्मनस्तु कामामाय सर्वे प्रियम्भवतीति"। गुरुतरसंरम्भा चेयं प्रष्टत्तियेदुञ्चावच प्रपञ्च जगहिन्दं विर्चायतव्यम्। यदीयमपि प्रवृत्ति-च तनस्य परमातान चातापयोजनोपयोगिनो परिक-त्याते परित्रप्रप्रतः परमात्मनः त्र्यमाणं बाध्येत प्रयो-जनाभावे वा प्रवत्त्यभावीःपि स्वात् । अत्र चेतनीऽपि सन्नातीवद्यपराधादनरेनैवातप्रधीजनं प्रवत्तमानी-हष्टक्तया परमातापि प्रवित्तिव्यत इत्युच्येत, तथा पति मर्वत्तलं परमालनः यूयमार्णं बाध्येत तस्मादिश्वष्टा चेत-मात् सृटिरिति भा । ''लोकान् नोनाकैंधल्यम्" स्त्र 'तुग्रव्हे नाचेपं गरिहरति। वला खोने कस्वविदाप्तेषणस राची राजामाळश्च वा व्यतिरिक्तं किञ्चित्रयोजनमन्भि मञाय कीवलं बीलाइया प्रवस्तयः कीलाविचारेष् भवन्ति यथा बोक्क् सम्त्रासाद्योऽनिभंसन्त्राय बा बत्पयोजनानर खमावादेय अवन्ति एवभीश्वरखाय-

नपेच्य किञ्चित्रयोजनान्तर' सभावादेव केवलं नीला-रूपा महत्तिभीविष्यति । नहीश्वरस्य प्रयोजनान्तरं निरू-प्यमार्णं न्यावतः श्रुतितो वा सन्धवति । न च स्वभावः पर्यं तुयोक्त यकाते। यदायकाकियां जगितकिविर-चना गुरुतर एंट भी वावभाति तथापि परमेश्वर खी-चैत्र केत्रचेयम् अपरिभितयिक्तत्वात् । यदि नाम लोके बीबाखिप निश्चित् सत्सां प्रयोजनस्त्रपे चत तथापि नैवाल किञ्चित्पयोजनस्त्रोचितुं यकाते खाप्तकामतात्रते:। नचेयं परमायविषया स्टिस्थितिश्रतिः अविद्याकित्वत नामक्पव्यवद्वारगोचरतात् ब्रह्मात्मभावप्रतिपाटनपर-त्वाची तदिप न विकास व्यम् 'भा । 'वैषयम नेर्ध गये न बापेचलात्तवान्ति दर्शयति" स्त । "धनय जगज्जनादि-हेत्वमी बरसा चियते स्वयानिसनन्यायेन प्रतिचातसा-र्थस हटीकरणाय ।. नेयरी जगत: कारणसपपटाते कृतः ? वैषस्यने एख्यमसङ्गात् । कांचिद्यनस्यभाजः करो-ति देशदीन्, कांश्विदत्यनादु:खभाजः करोति पश्चादीन्, कांचिन मध्यमभाजोमनुष्यांदीनियोवं विवमां खर्टि नि-र्मिमाणसेश्वरस प्रथम् जनसेव रागदे पापत्ते : श्वतिस्ट-त्यवधारितस्वक्रतादीयरसभावविषरिखोपः प्रसच्येत । तथा खनजनैरिप ज्युधितं निष्टे चलमतिकृरलं दुःखयोगिवधानात् सर्वे प्रजोपसं इरणाञ्च प्रसन्धेत । तचाह मस्यनेष्ट ग्रामसङ्ख्या चरः कारणभिलोनं प्राप्ती ब्रमः वैषस्यवैष्ट ये नेश्वरस्य प्रक्येते कसात् ? सापेच-त्यात्। यदि हि निरमेच: बेरच रैत्ररोविवमां सृष्टि निर्मिमीत खातामेती दोषी वैषम्य' नेष ग्छा । न त निर्मे जुख निर्माहत्वमिल, सामे जो हो खरोविषमां छ हिं निर्मिमीते। किमपेश्वत इति चेद्वमीधर्मावपेश्वत इति वदासः । अतः सुञ्चमानपुा विषमा धर्मा पेचा विषमा खिटिति नायमी बरखापराधः । ईश्वरस्तु पर्जन्यवदुदृष्ट-बाः यथा हि पर्जन्यो होहियबादिख्टी बाधारणं कारणभावति ब्रीडियवादिवीयम्बे त तराहीलगतान्येवा साधारणानि समर्थानि कारणानि भवन्ति, एवमी खरोदेव मनुष्यादिसृष्टी साधारखं कारबस्मवति देवमहष्यादिवे-पत्ये त तक्तिकीवगतान्येवासाधारणानि कर्माणि कार-णानि भवन्ति । एवरीश्वर: सामेजत्वादा वैषयमेष्ट ग्याभ्यां द्रष्यति । वर्षं पुनर्वगस्यते सामेख ईश्वरो नीचमध्य-मोत्तमसंधार' निर्मिमीते इति । तथा कि दर्शयति